

رساله سوم یوحنا رسول

مقدمه

این رساله در سالهای آخر قرن اول میلادی و تقریباً همزمان به دو رساله دیگر یوحنا رسول، به رشته تحریر در آمده است. رساله حاضر در حقیقت یک نامه دوستانه به فردی به نام **غائیس** می باشد. از اینکه غایس کی بود و چه می کرد و چه نوع رابطه ای با کلیسا و یوحنا رسول داشت، اطلاع دقیقی در دست نیست. آنچه از نامه مشخص می گردد اینست که غایس فردی مهمان نواز بود و خادمان کلیسا و مبشرین را محبت و خدمت می کرده است.

رئوس مطالب

الف) سلام و تهنیت های دوستانه (۱-۴).

ب) اصل نامه (۵-۱۴).

۱- تعلیم در رابطه با مهمان نوازی (۵-۸).

۲- ملاحظات (۹-۱۴).

به غایس (۱-۱۴)

۱ در زمان یوحنا رسول، نام **غایس** بسیار مرسوم بود و در عهد جدید، سه فرد دیگر با نام غایس دیده می‌شوند. نام یکی در اعمال ۲۹:۱۹؛ دیگری در اعمال ۴:۲۰؛ و سومی در رومیان ۲۳:۱۶ و اول قرنتیان ۱۴:۱ دیده می‌شوند. بنا به نظر اغلب مفسران، غایسی که در اینجا مخاطب نامه یوحنا است شخصی متمایز از دیگر «غایس»ها می‌باشد. درباره شخصیت و مقام غایس در کلیسای اولیه هیچ اطلاعی در دست نیست.

۲-۴ بزرگ‌ترین خوشی یک شبان و واعظ این است که ببیند که فرزندان روحانی او در راستی و اطاعت از مسیح سلوک می‌کنند. باشد که همه ایمانداران مسیح و شبانان و خادمین خدا، **در راستی سلوک** نمایند (دوم یوحنا ۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۵ مهمان‌نوازی غایس مشهور خاص و عام شده بود و مبشرین انجیل و واعظینی که به ناحیه سکونت غایس سفر می‌کردند، به نزد او می‌رفتند و غایس از آنها پذیرایی به عمل می‌آورد. بسیاری از آن افراد **غریب** بودند و غایس اکثر آن مبشرین را نمی‌شناخت، ولی با وجود این، از ایشان پذیرایی می‌کرد و مبشرین کلام را خدمت می‌نمود (عبرانیان ۲:۱۳)

۶-۷ این مبشرین به نقاط مختلف سفر می‌کردند و به عیسی مسیح بشارت و تعلیم می‌دادند. یوحنا رسول می‌گوید که آنها **به جهت اسم او بیرون رفتند**. یعنی اینکه مبشران کلام برای بشارت نام عیسی مسیح و برای بشارت به نام عیسی که مافوق جمیع نامهاست بیرون رفته‌اند (اعمال ۴۱:۵؛ یعقوب ۷:۲ را مشاهده کنید).

در زمان یوحنا، اکثر مبشرین و واعظینی که از شهری به شهر دیگری سفر می‌کردند، دارای قدرت مالی چندانی نبودند. لذا جهت خدمت خود از **امتها** یعنی افراد بی‌ایمان حقوق و کمک

دریافت نمی‌کردند. از سوی دیگر، بشارت انجیل و خدمت به خادمان و مبشرین کلام، یکی از وظایف ایمانداران می‌باشد. یوحنا رسول به غایس می‌گوید که با فراهم آوردن اسباب پذیرایی و کمک به مبشرین کلام، او **شریک راستی** و شریک خدمت آنها گردیده است.

امروزه نیز خادمان و مبشرین انجیل و واعظانی که برای بشارت انجیل عیسی مسیح به نقاط مختلف سفر می‌کنند به کمک مالی ما نیازمند می‌باشند (یوحنا ۱۳:۲۰). خداوند بعضی را برای خدمت بشارت کلامش در ممالک دیگر، خوانده است. در همین حال دعوت خدا از بقیه ایمانداران این است که با فراهم آوردن اسباب پذیرایی و کمک مالی و حمایت روحانی در دعا، آن خادمین را خدمت نمایند و به این وسیله عیسی مسیح را خدمت کنند. بنابراین، همه ما، چه آنانی که با نشر کلام و موعظه و تعلیم، خدمت می‌کنند و چه بقیه ایماندارانی که با دعا و حمایت مالی خادمین را در خدمتشان یاری می‌دهند، همگی در خداوند همکار هستند. هر کار و کمکی، هر قدر کوچک هم باشد، در تشویق خادمین مؤثر می‌باشد و کمک کننده را شریک راستی خواهد ساخت.

۱ **دیوترفیس** یکی از رهبران کلیسای غایس بود. در اینجا می‌خوانیم که دیوترفیس، رهبری و اقتدار روحانی یوحنا رسول را رد کرده است و قصد دارد که خود رهبر و رئیس آن جماعت گردد. او **سرداری** را دوست می‌دارد. غافل از آنکه عیسی مسیح فرمود: **بساکه اولین آخرین می‌گردند و آخرین اولین** (مرقس ۱۰:۳۱). و سوسه ریاست‌طلبی و عقده خود بزرگ‌بینی، در تمام قرون و اعصار همراه کلیسا و رهبران روحانی کلیسا بوده است (متی ۱۲:۲۳؛ مرقس ۱۰:۴۳-۴۴ را مشاهده کنید).

۹ به نظر می‌رسد که بیماری ریاست‌طلبی و شهوت قدرت‌طلبی دیوترفیس به حدی بود

غایس می‌تواند به دیمتریوس اطمینان کند و او را بپذیرد.

۱۲-۱۴ در این قسمت یوحنا رسول، دوم یوحنا ۱۲ را که به **خاتون برگزیده** نوشته بود، تکرار می‌کند. در پایان، یوحنا می‌گوید: **دوستان به تو سلام می‌رسانند**. نویسندگان عهدجدید هرگاه از ایمانداران سخن به میان می‌آورند لفظ **برادران** را بکار می‌برند. ولی در این قسمت، یوحنا رسول کلام عیسی مسیح را به یاد می‌آورد که فرمود: **شما را دوست خوانده‌ام** (یوحنا ۱۵:۱۵).

بزرگ‌ترین و والاترین مقام و افتخاری که ممکن است نصیب یک فرد گردد این است که دوست عیسی مسیح خوانده شود. ولی شرط دوستی مسیح، اطاعت از احکام او خواهد بود. مسیح فرمود: **«شما دوست من هستید اگر آنچه به شما حکم می‌کنم به جا آورید»** (یوحنا ۱۴:۱۵).

- ۱- در اعمال ۲۴:۱۹، با شخصی به نام دیمتریوس روبرو می‌شویم که بر طبق نظر اغلب مفسران، با این دیمتریوس در سوم یوحنا، فرق می‌کند.
- ۲- در زمان نگارش این رساله یوحنا تنها رسول زنده از میان حواریون بود.

که او بعضی از خادمین (**برادران**) را از خود طرد نموده بود. و ایشان را نپذیرفته بود و از کلیسا و جماعات بیرون کرده بود. یوحنا رسول می‌گوید که به مجرد آمدن به آن کلیسا، کارها و پاوه گویی‌های آن شخص را به یادش خواهد آورد و دیوترفیس را به خاطر شرارتش تنبیه خواهد نمود.

۱۵ افسسیان ۱:۵-۲؛ اول یوحنا ۲:۲۹؛ ۳:۶، ۱۰ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۱ از چگونگی شخصیت و ایمان **دیمتریوس** اطلاعی در دست نیست.^۱ احتمالاً یوحنا رسول این رساله را توسط دیمتریوس به غایس ارسال داشته بود. که در این صورت، این قسمت رساله، حکم معرفی‌نامه^۲ دیمتریوس را دارد.

یوحنا می‌نویسد: **همه مردم و خود راستی نیز بر دیمتریوس شهادت می‌دهند**. در اینجا منظور از **راستی** روح‌القدس می‌باشد. روح‌القدس بر اعمال نیک دیمتریوس شهادت می‌دهد. او شاهد است که دیمتریوس در راستی سلوک می‌کند (آیه ۳-۴). از آنجا که یوحنا^۲ خود نیز بر دیمتریوس شهادت می‌دهد و شهادت او راست است (یوحنا ۲۴:۲۱)، پس

